

«Бог з великої Своєї милості відродив нас до живої надії через воскресіння Ісуса Христа» (1 Петра, 1:3)

ЖИВА НАДІЯ

Квітень - травень 2021 р., №105

Християнська газета

www.dorogadoboga.com.ua

**«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого
Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього,
не загинув, але мав життя вічне!» Ів.3:16**

ЯК І КОЛИ СВЯТКУВАТИ ПАСХУ ХРИСТОВУ?

Християни західного обряду у цьому році святкують Пасху Христову у неділю, 4 КВІТНЯ, християни східного обряду святкуватимуть Пасху майже на місяць пізніше – у неділю, 2 ТРАВНЯ. Такі розбіжності досі зберігаються через те, що Православна церква визначає дати свята Різдва і Пасхи згідно з застарілим Юліанським календарем, який має похибку у літочисленні. Ще з 16 ст. у світі ввели нове літочислення згідно з Григоріанським календарем.

Варто зазначити, що Пасху західного обряду традиційно називають католицькою, східного – православною. Такі визначення не є правильними, тому що на американських континентах є різні церкви (православних там найменше), і всі вони святкуватимуть у цьому році Пасху 4 квітня.

Чи так важлива якась конкретна дата? Ні. Суперечки на цю тему не мають сенсу. «Хто вважає на день, для Господа вважає, а хто не вважає на день, для Господа не вважає» (Рим.14:6). Іншими словами: хто вважає один день важливішим іншого, робить це для Господа... **Отже, важлива не якась конкретна дата, а те, що ми вкладаємо в зміст будь-якого християнського свята** (не тільки Великодня).

Головне, пам'ятаймо, що Пасха Христова – це не великодня випічка та крашанки, а, як написано в Біблії: «...бо наша Пасха – Христос, за нас у жертву принесений» (1Коринтян,5:7). Згідно з вченням Ісуса Христа святкувати Пасху християнам потрібно «з опрісноками чистоти та правди» (1Кор.5:8).

Якщо ж свято розглядати як привід для догоджання тілесним пожаданням, для пиятики та обжерливості, та ще святкувати «в розчині злоби й лукавства», то таке «святкування» не принесе жодної користі, а лише буде насмішкою зі світлого свята Пасхи й Самого Ісуса Христа.

ПАСХА (інші назви: **ВЕЛИКДЕНЬ, ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВЕ**) — це знакове свято усього християнського світу. Це перемога життя над смертю! Виключно з-за Своєї великої любові до нас, грішних людей, Господь зійшов на цю землю, як людина, взяв на Себе наші гріхи, перенісши страждання і смерть на хресті Голгофи. На третій день після поховання тіла Господа сталося диво – Ісус воскрес із мертвих! Віра в це є основою євангельського вчення і для кожного християнина – головний стимул святкування Пасхи. Апостол Іоанн записав такі слова Ісуса Христа: «Істинно, істинно кажу Вам: **Хто вірує в Мене, життя вічне той має**» (Ів. 6:47).

Якщо ти стверджуєш, що християнин, то значить віриш в Ісуса Христа, і відповідно повинен вірити в те, що написано в Євангелії (Новому Завіті), а отже: віруєш у те, що Христос страждав, Своїм тілом на хресті розп'яв твої гріхи, тілом помер, але третього дня Він воскрес, давши тим самим вірну ознаку того, що кайдани смерті розірвані. Іншими словами: на наші гріхи прийшла від Отця Небесного амністія.

Якщо Христос воскрес, то відповідно й ми маємо запевнення від Бога про наше майбутнє воскресіння, про те, що кожен, хто вірує в євангельські твердження, osiąгне вічне життя. Іншими словами: щирий християнин у вічності буде разом з воскреслим Ісусом Христом. Ісус молився Отцеві: «Бажаю Я, Отче, щоб і ті, кого дав Ти Мені, там зі Мною були, де знаходжуся Я, щоб бачили славу Мою, яку дав Ти Мені» (Ів. 17:24). Христос запевнив Своїх учнів: «А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я, були й ви!» (Ів. 14:3).

Отже, наша повна довіра цим євангельським твердженням є ознакою нашої приналежності до щирої віри в Христа і відповіддю на те, як саме святкувати Пасху Христову.

ДЕНЬ ВОСКРЕСІННЯ

Радісний день воскресіння.
Чуєте? Небо співає.
Звершене Боже спасіння,
В гробі Ісуса немає.

Сонечко в небі сміється,
День особливий сьогодні.
Серце схвилювано б'ється —
Здійснились плани Господні.

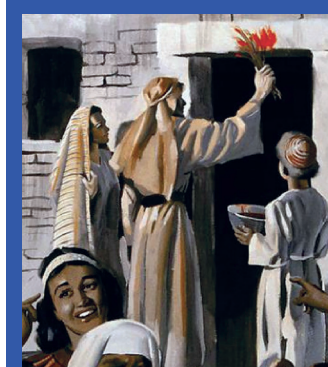
Темряви сили розбиті,
Сталась над злом перемога,
Двері до Неба відкриті,
Зникла печаль і тривога.

Вільні, щасливі ми стали,
Як же тепер не радіти?
Нову дорогу пізнали,
Будемо з Господом жити.

Хай же ця славна подія
Душі теплом зігріває,
Хай вся планета радіє
Й щиро Христа прославляє.

Зникне хай сум і тривога,
Царство настане небесне.
А хто ще мертвий для Бога,
Той для життя хай воскресне.

Олександр Войтицький

ІСТОРІЯ СВЯТА ПАСХИ

Стор.4

Таня Савченко:
«Я стала служити
Господу не зі
страху потрапити
в пекло, а з
любові до Бога!»

Стор.7

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

**СВЯТКУВАТИ ПАСХУ – ЦЕ ЗНАЧИТЬ ВСІМ СЕРЦЕМ
ПІЗНАТИ СИЛУ І ВЕЛИЧ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!**

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

КАМІНЬ, ЯКИМ БУВ ЗАЧИНЕНИЙ ГРІБ ІСУСА ХРИСТА

Шукаючи в інтернеті ілюстрацію до пустого гробу Ісуса Христа, я зауважив, що практично скрізь художники зображують обаби́ч скелі круглий камінь, яким був закритий отвір в гріб, висічений в скелі. Багатих небіжчиків в Ізраїлі того часу ховали в окремому гробі, висіченому в скелі, а вхід закривали великим каменем (круглим або іншої довільної форми). На гравюрах Гюстава Доре і Юліуса Карольсфельда цей камінь прямокутний. Одне відомо точно, що цей камінь був великий і важкий. Щоб відкрити вхід, потрібно було докласти неабияке зусилля, відіймаючи камінь. Саме про це турбувалися жінки, які після суботи спішили до гробу. «Рано-вранці, першого дня тижня, прийшли вони до гробу, як сходило сонце, та й говорили між собою: «Хто нам відкотить камінь від входу до гробу?»» (Єв. від Марка, 16:2-3, переклад Хоменка).

Але вхід у гріб вже був відкритий надзвичайним способом. Читаємо в Єв. від Матвія (28:3): «І ось великий зчинився землетрус, — ангел бо Господній зійшов із неба, приступив, відкотив камінь і сів на ньому». Дослівний переклад з оригінальної грецької мови подає цей текст, що камінь був відвалений. Тобто камінь лежав на землі навпроти входу в гріб плазом (*плашмя — рос.*).

Взагалі, це не так суттєво: був камінь відвалений чи відкочений, круглий чи прямокутний. Головне і важливо інше: **вхід у гріб був відкритий. А ще найголовніша подія в історії людства полягає в тім, що Ісус Христос воскрес!** Гріб, де було покладено тіло Господа, по сьогодні порожній (пустий). **«Тоді ангел заговорив до жінок, кажучи: «Не бійтесь: знаю бо, що ви шукаєте Ісуса розіп'ятого. Нема його тут, бо Він воскрес, як ото сам прорік. Ходіть, гляньте на місце, де**

Він лежав!»» (Мт. 28:6-7).

Паломники відвідують сучасний Ізраїль і прагнуть побачити ймовірний гріб — місце поховання тіла Ісуса, даремно очікуючи, що там вони відчують щось надзвичайне. Гіди, що супроводжують заповзятих туристів, посміхаються, показуючи їм, замість ангела, табличку з написом: **НЕМА ЙОГО ТУТ, БО ВІН ВОСКРЕС!**

А де ж Він сьогодні? І де Христос бажає бути?

Любий друже, можливо ти запитаєш: «А що мені до того?» Тож поставлю тобі зустрічне запитання: **чи вхід твого серця відкритий для Ісуса Христа? Чи, можливо, твоє серце привалене каменем невірства?** Цей камінь невірства може усунути сила воскреслого Христа. Воскреслий може і хоче це зробити. Друже! Увіруй у Воскреслого і твій камінь буде відвалений. Тож, волай до Господа, щоб силою Воскресіння Він це зробив. Сонце Воскресіння осяє й твоє серце.

ХРИСТОС ВОСКРЕС – ВОСКРЕСИТЬ І ТЕБЕ!

Христос сьогодні промовляє так: **«Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною»** (Відкриття Іоанна, 3:20).

Геннадій Андросов

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТА – ОСНОВА МОГО ЖИТТЯ!

Вірила з дитинства, що Ісус віддав життя за всіх людей, щоб ми не загинули, а жили! Але деякий час не були відкриті мої духовні очі на Істину. Нарешті, настав час, коли по милості і благодаті Господа, з натхненням Духа Святого, побачивши моє бажання пізнання Бога, Господь мене направив на дорогу Істини! Дух Святий привів мене в Дім молитви через одного щирого віруючого, Божого служителя. У церкві під час служіння Господь торкався мого серця через Слово проповіді, через пісні прославлення, через духовні вірші. І тоді моє серце повністю відкрилося для Бога, я, нарешті, прийняла вірою Слово Благодаті! Я покалась, сповідувала усі свої гріхи і визнала Ісуса Своїм Спасителем і Господом! Ось так я народилась згори згідно Євангелія від Іоанна, 3:3. Дякувати Богу, згодом прийняла Святе водне хрещення, склавши Заповіт із Всевишнім! І сьогодні я — нове створіння у Христі, дитина Бога Живого! Я це відчуваю у своєму серці! Моє життя змінилось і зросло бажання бути з Богом кожного часу і на кожному місці. За все слава тільки Богу! Алілуя Всевишньому!

Леся Лено

Особисто я вірую у Воскресіння Ісуса Христа і переконаний, що Ісус є Христос. Для мене авторитетом є Біблія. Це не тільки натхненне Богом послання людям, а ще й історично достовірна інформація. Але, на жаль, дуже багато людей не вірять в Бога, і Біблія не є для них авторитетом. То їм скажу наступне: в час життя Ісуса Римська імперія володіла Ізраїлем і все, що відбувалося в імперії, дуже старанно фіксувалося на пергаменті. То там записано про те, що Понтій Пілат розіп'яв Ісуса, прозваного Христом. Більш детально дізнатися про це можна в Римі, відвідавши там бібліотеку, де зберігається цей архів. А більш достовірні дані про Ісуса Христа все ж треба шукати в Біблії. Коли людина прочитає в Біблії все, що відноситься до життєпису Ісуса (або особисто у молитві прохання до Бога отримає одкровення від Нього), побачить, як міняються люди навколо, що повірили в Ісуса Христа, то і в неї виникне віра.

Євген Харлан

Я справді вірю, що Ісус Христос воскрес! Як я особисто в тому переконалася? Насамперед, так говорить Біблія (а для мене Біблія — достовірне Слово від Бога), і більших доказів (для моєї особистої віри) мені не потрібно. Воскресіння Ісуса Христа дає мені надію і підкріплює мою віру в те, що ми також воскреснемо і матимемо життя вічне. І я безмежно вдячна Богу, що Він мене знайшов у цьому грішному світі і відкрився мені Духом Святим!

Наталія Авраменко

Христос Воскрес! Я оправдана, прощені всі мої гріхи через жертву Ісуса Христа. Багато є земних труднощів, але всі вони дочасні. Головне: для мене є радість спасіння, вічного життя у Його Царстві!

Стефанія Деніс

1. Христос дав мені нове життя!
2. Він зробив мене вільним та щасливим!
3. Я нічого не боюся, бо Він зі мною!
4. Він дав мені владу та силу!
5. Ісус щодня оновлює мене й підіймає!
6. Він дає мені мудрість, як жити, служити Богу та людям!
7. Мені так добре, що не можу передати словами!!!
8. З Богом я можу все!
9. Читаю Біблію щодня і просто отримую задоволення на рівні духа, душі й тіла!
10. Бог зцілив мене! Дав мені здоров'я!
11. У мене завжди чудовий настрій!

Юрій Рабий

Воскресіння Христове наповнило моє життя радістю і дарувало мені все, що може дарувати неймовірна Божа любов. Воскресіння Христове нагадує мені про істинну мету мого земного життя, наповнює його змістом і вселяє впевненість у майбутньому. Це так необхідно у наш складний час, з його труднощами й проблемами. До кого мені йти й де шукати істину? Істина одна — це Господь наш Ісус Христос. «Я — дорога, і правда, і життя...» (Ів. 14:6), — сказав Спаситель. А ще написано так: «Христос Ісус є Той, що вмер, надто воскрес, — Він праворуч Бога, і ВІН ЗАСТУПАЄТЬСЯ ЗА НАС» (Рим.8:34). Я приймаю ці слова, як такі,

що ІСУС ХРИСТОС — МІЙ ЗАСТУПНИК! А це так обнадіює... Ці слова Господа дають моїй душі, моєму серцю мир і спокій. Як би мені не було подеколи важко, я завжди пам'ятаю, що Він зі мною, що непорушно залишається Його обітниця: «Я перебуватиму з вами повсякденно, аж до кінця віку» (Мт. 28:20). Христос зі мною! Він — Спаситель, Який Своїм Воскресінням здолав смерть, допомагає й мені перемагати усі труднощі й незгоди мого земного життя.

Галина Токарева

Моє життя було тяжким, тому що я була наркозалежною. Було зруйноване все добре, що я мала. Не залишилося нікого: ні друзів, ні родичів, кому б я була потрібна такою. У мене було погане здоров'я, поганий вигляд, погана репутація... Загалом, все було погано. Я думала про те, щоб покінчити своє життя через самогубство. Наприкінці я помолилася Богу. Попросила прощення за свої гріхи і сказала, що я вірю, що Ісус вмер за мої гріхи і воскрес (так мені колись казали одні віруючі люди). Цієї однієї молитви вистачило, щоб я стала новим творінням у Христі. Господь звільнив мене від усіх поганих гріховних залежностей, дав мені нову долю, в якій все те, що було зруйноване гріхом, зцілив та відновив. Я маю гарне здоров'я, народила двох дітей, живу здоровим і щасливим життям. Відтоді минуло майже 20 років, а моя молитва майже кожного дня: «Боже, я дякую Тобі за нове життя!» Бо я добре пам'ятаю те глибоке урвище, з якого мене дістав Господь. Дякую Ісусу Христу за Його милість до мене через Його жертву на хресті, та пролиту за мене Його Святу Кров.

Ольга Олійник

Для мене Великдень — це не святкові пасхальні страви чи відвідини храму на свято. На свято Пасхи я дивлюся як на реальність того, що Христос воскрес, бо Він воскрес у моєму житті! Бог всюдисущий, Він скрізь перебуває на землі Духом Святим, а насамперед Христос бажає мати місце в серці людини. Коли я запросив Його до свого серця, щоб Бог Духом Святим жив у

мені, Бог став абсолютною реальністю для мене. Я кожного ранку прокидаюсь і маю спілкування з Ісусом Христом. Я радію, що Він є зі мною. Це не щось надумане чи навіяне — це очевидна реальність для мене. Людина, яка приходить до Ісуса Христа і сповідує Йому свої гріхи, переживає прощення своїх гріхів, вона відчуває в душі, що Бог живий, реальний, Бог є з нею.

Воскресіння Христа підтверджують багато мільйонів людей, які прийшли в покаянні до Нього, вони живуть з Богом, відчувають Його присутність, ці люди свідчать про те, що Христос справді воскрес.

Василь Войтович

Для мене Пасха — це свято життя. Підтвердженням того, що Христос воскрес, є свідчення мільярдів людей, які воскресли від гріховного життя до святого — нового життя. Це найяскравіший приклад того, що це не просто слова якоїсь релігії, а це жива віра, яка відроджує людей до нового життя.

Христос сказав: **«Я є воскресіння і життя!»** (Єв. від Іоанна, 11:25). Тому я бажаю кожному читачеві, хто ще не має в своєму серці такої віри, до якої нас прикликає Господь, прийти з вірою до Ісуса Христа, пізнати Його любов і відповідно — воскреснути до нового життя.

Віктор Лімонченко

Люди часто покладають свою надію на владу, на обставини, на інших людей, на свої сили та можливості. Ці сподівання не мають гарантії виконання, вони не справджуються. Але воскреслий Христос дає нам цілком нову, живу надію на наше життя, нашу будучність. Коли ми говоримо про Пасху, це не просто свято з традиціями і обрядами. Важливо кожній людині усвідомити для себе, що Христос Своїми стражданнями і смертю заплатив високу ціну Своєї крові за наші гріхи, і Він воскрес, тим самим даючи запевнення й нам, що ми в Ісусі Христі маємо спасіння, надію на вічне життя і наше воскресіння

Ігор Семенюк

ВІРА АПОСТОЛА ІОАННА У ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТА

Чи знаєте ви, як саме увірував у воскресіння свого улюбленого Вчителя апостол Іоанн? В Євангелії від Іоанна, у 20 розділі, розповідається, як Петро та інший учень (ми розуміємо, що це був Іоанн) почули звістку про воскресіння Ісуса Христа від Марії. Вона повідомила їм, що тіла їхнього Вчителя немає в гробі. Тіло Ісуса було поховано в печері, видовбаній у скелі, вхід до якої був прикритий великим каменем. Учні одразу прибігли до того місця, де було покладено тіло їхнього Вчителя.

Саме те, що побачив Іоанн в пус-тому гробі, призвело його до того, що він повірив у воскресіння Ісуса Хри-ста. Читаємо так: **«Тоді ж увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув, і побачив, і увірував. Бо ще не розуміли з Писання вони, що Він має воскреснути з мертвих»** (Ів.20:8-9).

Тут простежується цікавий момент: у гробі, крім плащаниці й хустки для голови, апостоли більше нічого не побачили. Але саме факт наявності цих речей призвів до набуття Іоанном віри у воскресіння Ісуса Христа. Чому? Тому що ці речі мали особливий вигляд. Який?

У трьох євангелістів описана ця подія, як саме був похований Ісус. Читаємо в Євангелії від Марка, 15:46: **«А Йосип купив плащаницю, і, знявши Його, обгорнув плащаницю, та й поклав Його в гробі, що в скелі був**

висічений. І каменя привалив до могильних дверей». Подібно цьому написано і в Єв. від Луки та Матвія, але в Єв. від Іоанна є суттєве доповнення: **«Потім Йосип з Ариматеї, що був учень Ісуса, але потайний, бо боявся юдеїв, став просити Пілата, щоб тіло Ісусове взяти. І дозволив Пілат. Тож прийшов він, і взяв тіло Ісусове. Прибув також і Никодим, що давніше приходив вночі до Ісуса, і смирну приніс, з алоєм помішану, щось літрів зі сто. Отож, узали вони тіло Ісусове, та й обгорнули його плащаницю із пахощами, як є звичай ховати в юдеїв».** Зауважте факт, що тіло Господа Ісуса Христа було обгорнуте плащаницю (пеленами). Це довге рядно, яким обмотується тіло покійного пошарово, і кожен шар тканини змащується спеціальною густою пахучою рідиною. Апостол Іоанн побачив у гробі саме цю плащаницю. Як ви вважаєте, який вигляд вона мала, якщо була попередньо дуже сильно змащена густою рідиною? Цієї рідини було досить багато – приблизно літрів сто. Тканина зберігала стійку форму через рясне просочення рідиною для бальзамування. Тіло Ісуса Христа з цієї тканини зникло миттєво, залишилася сама її оболонка (кокон). Напевно вона мала форму тіла Ісуса. Так само й хустка лежала згорнута по-особливому окремо від плащаниці. Тобто звичайним фізичним способом неможливо витягти тіло з плащаниці,

щоб не пошкодити її форму. А тут форма збереглася.

«Нам не сказано, чи були вони (пелени) розмотані або зберігали форму тіла, але ми з упевненістю можемо стверджувати останнє. Господь, очевидно, міг покинути похоронні пелени, залишивши їх, як кокон» (коментар МакДональда).

«Пелени були, як залишений кокон, що засвідчує воскресіння Христове» (коментар Жана Кальвіна).

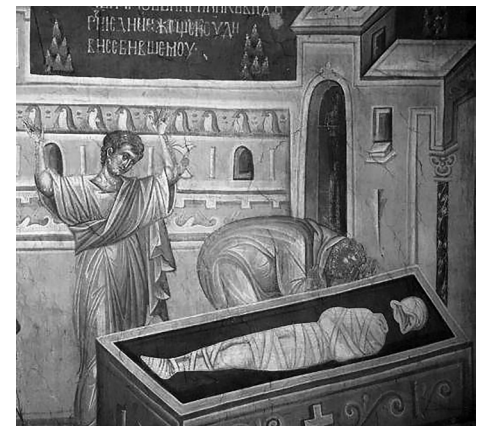
«Іоанн двічі вказує на те, що його вразило, і він намагається донести це до нас, щоб і ми були вражені. Він бачить там пелени. Ви думаєте, що учні, увійшовши в гробницю, побачили безладно розкидані пелени? Насправді ж, вивчивши це питання, ми побачимо, що пелени лежали саме так, якби Ісус пройшов крізь них, залишивши їх порожніми. Вони, швидше за все, виглядали як трохи втиснутий посередині кокон» (Едвард Уортон, «Історичні свідчення християнства»).

Художні ілюстрації до цієї події, як апостоли в гробі дивляться на місце, де лежало тіло їхнього вчителя, похоронні пелени зображують неправильно. В мережі Інтернет важко знайти малюнок, згідно з Євангелієм. Вигляд цих пелен був сам по собі вже чудом Божим, що й призвело апостола Іоанна повірити в те, що Христос воскрес. Пізніше до цього факту ще додалися інші моменти, коли воскреслий Христос з'являвся

апостолам. Деякі інші учні мали сумнів у воскресінні їхнього вчителя, але Іоанн вже не сумнівався. Учні були в човні (ловили всю ніч рибу). Їм з'явився Христос. Він стояв на березі, вдаліні, але Іоанн іншим учням у човні з упевненістю каже: «Це ж Господь!» (Ів.21:7).

Апостол Іоанн надбав тверду віру у воскресіння Ісуса Христа і наостанок звертається до нас такими словами: **«А це написане було, щоб ви повірили, що Ісус є Христос, Син Божий; і щоб, вірячи, мали ви життя в Його ім'я!»** (Ів.20:31).

ЧИ ВІРИТЕ ВИ У ВОСКРЕСІННЯ ІСУСА ХРИСТА?

Старовинна фреска «Апостоли Петро та Іоанн в гробі Господньому», православний монастир, м. Грачаниця, Сербія.

ТОЧКА НЕПОВЕРНЕННЯ

ла з ним, переконувала, що потрібно втікати з того середовища, яке зруйнувало його життя в такому юному віці, негайно змінювати оточення. Він не встиг... Не втік. І ось знову там, знову у в'язниці. Сумно. Дуже сумно, але в цьому випадку є хоч якийсь слабкий промінь надії, що людина схаменеться. Може коли-небудь схаменеться...

Я вірю, що кожен має право на диво, має шанс, і має можливість змінити життя на краще. Деякі в'язні саме в тюрмі такі знаходять свободу. Настає прозріння. Буває... На жаль, дуже рідко.

Друга новина, яка привела мене в шок. Я підскочила, як ошпарена.

— Саша зійшов з розуму... У нього постійні галюцинації, неосудність, іноді агресія... Лікарня не допомогла.

Серце защеміло, думки зупинилися: «Ні, ні!»

Йому років 20... Він молодий, сильний, привабливий... Був...

Я подумки шукала надію для нього в цій ситуації. І з жахом не знаходила її.

Як повернутися звідти? Це не в'язниця, це прірва.

— Від чого це сталося?

— Наркотики, алкоголь і інші «задоволення»...

Шизофренія? «Білочка»? Або, як назвати цей стан?

Далі буду говорити, як люди-

на, яка вірує в Бога, яка визнає реальність духовного світу.

Слухайте, чудово вірити в Бога і втішатися небесами. Але, друзі, є й інша сторона, є темрява, з усіма своїми демонами – це теж реально.

Очевидно, що в даній ситуації, людина вийшла за якусь грань у своїх гріховних пристрастях. Ступила в пекельну безодню. Напевно, коли настільки захоплюєшся гріхом, коли постійно тікаєш від реальності в інші світи, падаєш в ейфорію від приймання чергової дози наркотиків день у день, одного разу можна просто не повернутися, залишитися в тому світі. Залишитися назавжди...

Бідне дитя... Чуже дитя, яке чомусь залишилося в моєму серці. Як допомогти тобі? Я навіть не знаю, як молитися за тебе... Як повернути тебе звідти?

Гірко й боляче. Чи сам винен?!

Друзі, у кожного в житті є вибір і є шанс, поки ви у свідомості. І нам здається, що так буде завжди. Але, на жаль, люди сходять з розуму не тільки від наркотиків і алкоголю. Втрачають здоровий глузд від душевних переживань, після катастроф. Люди можуть збожеволіти від болю і горя!

Мої знайомі знають, що я людина вкрай делікатна,

ніколи не нав'язую свої переконання, свій спосіб життя, віру. Навіщо? Навіть Бог цього не робить. Він дає свободу вибору людині. Просто пропонує: **«Що вибереш – життя або смерть? Благословення або прокляття?»** (Біблія, Повторення Закону, 11:26).

Наше життя, більшою мірою, це те, що ми вибрали.

Сьогодні я навмисне відмовляюся мовчати. Біль не дозволяє мені мовчати.

Стільки непотрібних розмов, непотрібної інформації, з ефірів звучить всяка дурниця і ганьба. Без сорому пропагують сучасні «цінності» цього світу – порнографію, секспросвіту, окультизм, б'юті-тренінги та (о, жах!) навіть вбивство в прямому ефірі.

Всі, чомусь, вже цілком нормально сприймають практики екстрасенсів, магів і цілителів на телебаченні, в інтернеті, але ім'я Ісуса якось різко слух.

Чому? Ми ж, в більшості своїй, вважаємо себе християнами. Православні, католики, лютерани, баптисти, євангелісти... Нашого Христа звуть Ісус. Чому це ім'я й сьогодні зручніше залишається в книзі у священника, в таємниці?

Мусульмани, незалежно від місця знаходження, не мають манери соромитися поклоніння Аллаху. Їм все

одно, що думають люди навколо. Вони встають на коліна і починають молитися своєму богу, де б не перебували. Далеко, по місту, можна почути звуки служіння з мечеті. А християнські церкви мовчать... Лише іноді на вулиці чується делікатний дзвін, що нагадує про традиції й про християнську культуру.

Варто усвідомити, що ні традиції, ні культура не допоможуть людям, приреченим на смерть. Їм потрібна жива віра. Віра, що діє любов'ю. Віра, яка дає надію. Людям потрібно знати правду. Правду про те, що є точка неповернення. Що не варто випробовувати долю. Що варто вибрати життя, поки твій розум ще з тобою і поки ти сам можеш обирати результат.

У Біблії написано: **«Бо (тільки) Я знаю ті думки, які думаю про вас, говорить Господь, думки спокою, а не на зло, щоб дати вам майбутнє та надію»** (Ієремії, 29:11).

ДРУЗІ, ВИБЕРІТЬ ЖИТТЯ! І не соромтеся свого Бога. Того, Хто заради кожного з нас був спотворений, принижений і розп'ятий на хресті. Хоча, справедливо, що за наше потворне, збочене життя, хрест – це наше місце. Але Він нас спас. Усвідомлюючи це, як я можу мовчати?

Бережіть дітей, ростіть їх в любові, відкрийте їм Небеса!

Марія Тенча

Є місце, звідки практично ніхто не повертається. Я зараз не про смерть фізичну.

Друзі, історія реальна, але імена я навмисне змінила, щоб не було домислів.

Сьогодні отримала дві новини, і обидві погані. Мої знайомі молоді люди (вони буквально годяться мені в діти) обидва потрапили в біду.

Почувши їхні історії, хтось з розмаху скаже: «Самі винні. За що боролися, на те й напорилися!» Здається все так, мовби не посперечаєшся. Але ж це діти...

До таких дітей у мене особливе ставлення. Діти не народжуються поганими! Таке моє переконання. Обставини, сім'я, сумний досвід, погана спадковість (у якій вони не винні), відсутність виховання і любові поступово спотворюють їх. І тоді ми отримуємо сумний результат.

Перша новина: «Павла знову посадили в тюрму».

— Ну як же так? Він тільки недавно вийшов... (ще малолітком потрапив).

Я бачила його, говори-

ІСТОРІЯ СВЯТА ПАСХИ

Не всі ті, хто святкують Пасху (Великдень), чітко знають: що ж означає це свято? Для пояснення терміну свята Пасхи, трохи згадаймо історію цього свята.

Слово «Пасха» буквально означає: **перескочити, обминути**. Тобто хтось когось обминув, не зачепив. Кого саме?

В Біблії записана історія про те, як євреї 400 років перебували в єгипетському рабстві, Бог послав Мойсея вивести цей народ з полону, але фараон вперто не бажав відпускати євреїв. Десять кар були наслані на Єгипет, щоб змусити фараона відпустити Божий народ. Остання кара – ангел смерті буде проходити по домівках і знищувати первенців (від скотини, до людини). Щоб цей ангел смерті обминув (перескочив) єврейські сім'ї, Богом було дано повеління кожній родині у своїй оселі заколотися ягнячком і його кров'ю помазати косяки вхідних дверей, а те ягнячко запекти на

вогні і з'їсти всією сім'єю. Хто послушався Божого наказу, той залишався живим, неушкодженим, а хто не повірив і не зробив за Божою вказівкою, той наражав свою сім'ю на вірну смерть. Отож, після свого визволення з єгипетського полону, євреї святкують Пасху, як пам'ять про це.

Той пасхальний агнець був прообразом Ісуса Христа – Агнця, Який прийшов на цю грішну землю, щоб померти за нас, стався жертвою за наші гріхи: **«Оце Агнец Божий, що на Себе гріх світу бере!»** (Ін. 1:29). Таку характеристику Ісусу дав Іоанн Хреститель. Отже, вже давно настав час Божої благодаті, і не потрібно приносити в жертву ягнятка, бо Ісус Христос – досконала жертва, яка раз і назавжди окроплює Кров'ю «одвірки людського серця». Тобто нині кожна людина може кров'ю пасхального Агнця (тобто Ісуса Христа) помазати «косяки дверей свого серця» і таким чином уникнути вічної погібелі.

Як це практично зробити? Насамперед, повірити в це! Хто повірив в Ісуса Христа згідно з написаним в Євангелії, той під знаком крові Агнця Божого, і ангел-губитель його обминає. Віра такої людини працює і призводить її до щирої молитви, до особистих зусиль в пошуках Бога, така людина усім серцем сповідує свої гріхи перед Отцем в ім'я Ісуса Христа – Спасителя і стає на шлях слідування за Христом, як своїм особистим Спасителем.

Отже, старозавітна Пасха – це історичне минуле, а до всіх людей нині прийшла новозавітна Пасха – Ісус Христос. Як написано в Новому Завіті: **«Наша Пасха – Христос, за нас у жертву принесений»** (1 Кор. 5:7). Християни, які нині святкують Пасху, згадують смерть і воскресіння Ісуса Христа. Він не тільки помер, а й воскрес: **«Та нині Христос воскрес із мертвих, первісток серед покійних. Смерть бо через людину, і через Людину воскресіння мертвих. Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть, кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, під час Його приходу»** (1 Кор. 15:20-23). У цих словах головна суть святкування Пасхи!

Отже, нехай кожен християнин дасть собі відповідь на головне питання: «ЧИ ПОМАЗАНІ КОСЯКИ МОГО СЕРЦЯ КРОВ'Ю БОЖОГО АГНЦЯ – ІСУСА ХРИСТА?»

ОКСАНА ПИЛИПЕНКО: «МЕНЕ БОГ ЗЦІЛИВ ВІД ЕПІЛЕПСІЇ І ДАРУВАВ НОВЕ ЩАСЛИВЕ ЖИТТЯ!»

Мое життя від самого народження було непростим. З'явившись на світ раніше визначеного лікарями терміну вагітності, я хоч і народилася живою, але у мій організм потрапила інфекція, яка дала ускладнення на нервову систему, а в майбутньому призвела до епілепсії. Також я почала втрачати зір. Лікарі нічим не змогли мені допомогти. Тому на все життя я залишилась людиною з обмеженими можливостями. Я навчалася в спецшколі для дітей з вадами зору у Світловодську. Я вдячна своїм рідним, які часто мене навідували, приїжджаючи із Лохвицького району, упродовж усього мого перебування в інтернаті.

Пригадую час, коли до нас приїхали друзі й показали фільм «Ісус». Після перегляду цього фільму я вперше задумалась над тим, для чого живу. До мене декілька раз приходили друзі-християни, які продовжували говорити мені про Господа Ісуса Христа. Прості євангельські слова, сказані одним християнином, мене сильно сколихнули. «Звертайся до Ісуса в простоті серця, – сказав він. – Бог тебе почує». Я запам'ятала ці слова...

Після закінчення школи мене відправили в місто Пирятин працювати в УТОС (українське товариство сліпих). Проживала там в гуртожитку. У той час для мене ніби все закінчилось, тому що я опинилася в місті, яке мені було чужим, де друзів не було, я відчувала себе дуже самотньою. До всього постійні проблеми зі здоров'ям. Людям з епілепсією 80 відсотків наявних професій недоступні.

Порожнеча, яка була в моїй душі, мене сильно гнітила і вбивала. І я подумала: «Навіщо мені жити?». Хотіла скоїти самогубство, бо не мала надії. Але одні люди мені сказали, що самогубство – страшний гріх. Це стримувало мене від фатального вчинку.

І в той тяжкий для мене час я почула радіопередачу «Жива Надія» Івана Зінчика. Прослухавши її до кінця, звернулася до Господа в молитві у простоті свого серця, усвідомлюючи свою гріховність перед Ним. Коли я прийняла дар Божої любові, то Він заповнив порожнечу мого серця. Потім я почала дякувати та прославляти Бога за спасіння. Відтоді ніколи не почувалась вже самотньою, бо зі мною Господь Духом Святим. Тепер можу сміливо засвідчити про те, що завдяки радіопередачі «Жива надія» та друзям, які свідчили мені про Ісуса, я знайшла надію у Христі.

Разом з Христом в моє життя прийшли мир і радість. Я обмежена в можливості жити повноцінно, як живуть інші здорові люди, але Господь дав мені вічне життя, яке вище усього того, що трапляється навколо мене. Я радію дрібничкам повсякденного життя, бо з них складається все моє життя.

Невдовзі я знайшла євангельську церкву в Пирятині, почала брати активну участь в житті церкви, спішила на усі євангельські зустрічі, які організовували члени церкви. Ми людям дуже багато показували фільм «Ісус». Усе те, що ми робили, мені приносило щастя.

Пам'ятаю як одного дня відчула напад епілепсії, попросила Бога, щоб нікого не налякати своєю проблемою, бо часто була серед людей. І ось все відступило. Наперекір заборонам лікарів я могла довгий час перебувати на сонці, і у мене вже більше не було епілептичних нападів. Нарешті усвідомила, що Господь зцілив мене від хвороби. Згодом і друзі помітили, що в мене немає цієї проблеми. Я йшла, раділа і дякувала Господу за зцілення.

Мені в цьому році виповнилося 45 років. Тільки прийшовши до Христа, я полюбила свій День народження, усвідомила, що життя – це великий подарунок, дарований мені Богом, щоб радіти життю.

Я – щаслива, тому що мої гріхи прощені, і я прийнята Богом через віру в Ісуса Христа. Він дає мені мир і радість. Я стала Його дитиною й отримала вічне життя.

Оглядаюся на своє життя і бачу скрізь Божі милості до мене. За 23 роки мого життя в Пирятині я багато раз через поганий зір падала, але жодного разу нічого не зламала! З підприємства, де працювала, через погіршення зору звільнилася, і мене попросили покинути гуртожиток. Натомість місцева влада надала мені дуже зручну квартиру в самому центрі міста, де зараз проживаю! Мені близько до церкви, стараюся не пропускати зібрання, завжди спішу з друзями-християнами прославляти доброго Бога.

Дорогий друже! Якщо твоє життя проходить без Бога, то сьогодні час прокинутися, відкрити своє серце Ісусу. Якщо Бог зробив чудо для мене, то Він і для тебе має дуже багато добра. Спіши до Бога! Він і тобі подарує вічне життя через віру в Ісуса Христа.

З любов'ю Оксана Пилипенко, Пирятин, Полтавщина

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТА – ТОРЖЕСТВО ЖИТТЯ

— Нехай радість воскресіння вибавить нас від самотності, слабкості, відчаю, наповнивши нас силою, красою і щастям.

— Великими стали багато вчителів, воскрес – тільки один.

— Воскресіння Ісуса Христа говорить нам про те, що якщо істину закопати в могилу, вона там не залишиться.

— Воскресіння Ісуса Христа – це перемога світла над темрявою, життя – над смертю. Знищена смерть перемогою Агнця Божого!

— По вірі у воскресіння Ісуса Христа смертна людина отримала безсмертя.

— Воскресіння Христа дає нам живу надію на наше майбутнє воскресіння і життя вічне у Божому царстві!

— Воскресіння Ісуса Христа – запорука того, що для віруючих на Небесах Богом приготувана спадщина (нетлінна,

непорочна та нев'януча – 1 Петра, 1:4).

— Лише через незнання і невірство у силу воскресіння Ісуса Христа грішник залишається під владою диявола. Христос Своїм воскресінням розірвав кайдани аду і відкрив для тебе Небеса. Тож не залишайся в невірстві, йди до Христа, шлях до Життя вільний!

**НАША ПАСХА – ХРИСТОС,
ЗА НАС У ЖЕРТВУ ПРИНЕСЕНИЙ!**

НАША ПАСХА-ІСУС ХРИСТОС!

«ЧОМУ ВИ ШУКАЄТЕ ЖИВОГО СЕРЕД МЕРТВИХ? ЙОГО ТУТ НЕМАЄ, ВІН ВОСКРЕС!» – з цими словами ангел Господній зустрів схвилюваних жінок біля порожнього гробу, де лежало тіло Ісуса Христа (Лук. 24:5). Ці жінки прийшли віддати останню шану своєму Господу. Вони бачили, як Ісуса Христа катували у дворі Пілата, вони слідували за Ним скорботною дорогою смерті по вузькій Єрусалимській вуличці, що їхньою мовою має недвозначну назву «Via Dolorosa». Ці сміливі жінки стояли біля хреста, на якому римські воїни розпинали Ісуса, вбиваючи Йому ковані цвяхи у руки й ноги... Ці руки, що несли мир і щастя усім знедоленим, ці ноги, які завжди спішили туди, де були сльози та біль... Жінки стояли біля підніжжя хреста і не могли збагнути: за що такі муки Він терпить? Чому все так несправедливо закінчується? Зрештою, як людське серце може вміщати стільки ненависті до Божого Сина...

І ось ці жінки вдосвіта спішили до саду, в якому Йосип, багатий чоловік з Ариматеї і учень Ісуса Христа, заздалегідь приготував новий гроб для себе, але поховав у ньому тіло свого вчителя (Ів. 19:38). Жінки йшли, щоб виплакати своє горе над мертвим тілом коханого Вчителя. Але гроб був відкритий, а грізної сторожі на місці не було. Аж тут – дивне видіння Божої слави, яка сповістила їм про воскресіння Ісуса! В це було важко повірити, це було неможливо одразу усвідомити, але пуста могила свідчила про те, що це – ПРАВДА!

Відтоді пройшли віки, минули тисячоліття, але радісна звістка про воскресіння Ісуса Христа продовжує турбувати людські серця! З року в рік християни згадують цю найвеличнішу подію на планеті Земля, яка потішає кожне серце і свідкує про те, що наш Ісус Христос – Живий! Смерть не має над Ним влади! Ця подія не залишилася лише надбанням історії. У воскресінні Ісуса Христа людство має живу надію на прощення та милість від Бога, адже Своєю смертю Він взяв на Себе наші гріхи та немочі. Він поніс на Собі наші хвороби та болі, і ранами Його ми зціпилися! Ісус названий Божим Агнцем, бо взяв на Себе гріхи людей всього світу заради того, щоб звільнити усіх від вічної смерті та муки!

У ці дні багато людей будуть вітати одне одного словами: «Христос воскрес!», взаємно відповідаючи: «Воістину воскрес!» Хтось буде йти до церкви, несучи ритуальну випічку, для її освячення згідно традиції. Та при цьому всьому залишаються для кожного, хто вважає себе християнином, найголовніші і найважливіші запитання: **«Чи ти віриш у те, що Ісус Христос воскрес? Чи ти прийняв вірою Його жертву особисто для себе? Чи ти готовий зустріти Того, Хто помер, воскрес і знову гряде за вірними Своїми?»**

Нехай твоя душа дасть відповіді на ці запитання, тому що сьогодні – день примирення з Богом особисто для тебе!

Василь Медведь, Диканька

**ІСУС ХРИСТОС
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!**

ХРИСТОС ВОСКРЕС, ТОЖ ВОСКРЕСНЕМО Й МИ!

У ці святкові пасхальні дні українці традиційно вітають один одного словами: **«Христос воскрес!»** У відповідь чується урочисте: **«Воістину воскрес!»** Слово «воістину» мало би підтверджувати нашу віру в те, що Христос справді воскрес. Проте я перепитував людей після такого їхнього привітання і зрозумів, що дехто з них насправді не вірить у воскресіння Ісуса, чи принаймні ще про це серйозно не задумувався. Парадоксально, але Бог саме через невіруючих людей зі сторінок календарів цілий рік нагадує нам про правдивість воскресіння Свого Сина. Атеїсти ще за радянських часів, у супереч своїх теоріям, відкидаючи воскресіння Христа, у календарях один день тижня підписували червоним кольором: **ВОСКРЕСЕНИЕ**.

Виникає запитання: **«А хто ж тоді воскрес, окрім Ісуса?»** Та й літочислення нашої ери людство веде саме від року народження Ісуса Христа! І зараз йде 2021 рік від народження Ісуса Христа...

У природі є багато речей та явищ, які ми не бачимо своїми фізичними очима. Наприклад, ми не бачимо вітер (чи те ж саме повітря), але ми бачимо дію вітру і ми дихаємо повітрям, завдяки чому живемо. Ми з усіх боків огорнуті повітрям. Так само Бога фізичними очима ми не можемо бачити, але навколо бачимо дію Бога-Творця, ми огорнуті Його милістю повсякчасно. **У Біблії написано, що саме завдяки Ісусу Христу ми живемо і рухаємося, і існуємо (Дії Ап., 17:28).**

Якщо ви маєте в чомусь сумнів щодо воскресіння Ісуса (чи щодо того, що написано

в Біблії), то ніхто вам нічого не доведе краще, аніж якщо ви особисто, усім своїм серцем, звернете в молитві до Бога в Ім'я Спасителя Ісуса Христа і тоді обов'язково до вашого серця прийде підтвердження того, що Бог живий, реальний, а отже – Він воскрес!

Саме Своім воскресінням Ісус продемонстрував усім людям, що як Він Сам воскрес, так само воскресне й кожна людина. Христос сказав: **«Я є воскресіння і життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмере, оживе. ...Чи ти віриш у це?»** (Євангеліє від Іоанна, 11:25, 26).

Це запитання колись було задано Христом богобійній Марті, але сьогодні воно стоїть головним питанням перед совістю кожного з нас.

Дорогий читачу, Сам Ісус (Який переміг смерть і воскрес!) запитує у тебе: **чи ти віриш Йому щодо свого воскресіння та життя вічного?** Варто знати, що наше смертне тіло є тимчасовим одягом нашої безсмертної душі. Самим Богом закладена у середину кожної людської душі віра у свого Творця й у вічне майбутнє після земного тимчасового життя...

Основний стержень істин-

ної віри в Бога полягає саме в тому, що людина вірить у воскресіння Ісуса Христа.

Раджу вам, дорогі християни, відкрити Євангеліє (навіть якщо ви раніше його читали) і ще раз вникнути в ці євангельські події. Саме це буде ознакою нашого гідного святкування Пасхи. Чотири євангелісти (так би мовити з чотирьох точок зору) описали ці події, щоб ми мали якомога повніше розуміння того, що було тоді і нині так само є найважливішим для кожної людини.

Отож, Бог, воскресивши Сина, дав нам можливість перемагати гріх у повсякденному житті, щоб після воскресіння із мертвих ми були вічно з Ним у Його царстві.

Як для підтримки нашого тілесного життя нам постійно необхідні повітря і тепло, їжа і вода, так нашої душі вкрай необхідний Ісус Христос та Його Слово. Нехай вас благословить Господь, Духом Святим огорне і допоможе осягнути Божу правду, повірити усім серцем в Євангеліє, щоб пізнати Ісуса Христа й силу Його воскресіння, аби й нам досягнути воскресіння з мертвих (Флп. 3:10-11). Амінь.

Леонід Яковчук, с. Юнаківка, Сумщина, тел. 096-18-21-109

НАША СПІЛЬНА ПОДОРОЖ ШВИДКОПЛИННА

Дівчина сіла в вагон метро. На наступній станції увійшла галаслива й буркотлива літня дама й гупнула на сидіння навпроти дівчини, заваливши її своїми численними сумками.

Чоловік, що сидів поруч дівчини, засмутився, запитав її, чому вона не скаже нічого у свій захист.

Молода леді відповіла з посмішкою: «Не обов'язково бути грубим або сперечатися че-

рез таку дрібницю, наша спільна подорож дуже коротка. Я виходжу на наступній зупинці».

Ця відповідь заслуговує на те, щоб бути написаною золотими літерами:

«Нема потреби сперечатися через такі дрібниці, наша спільна подорож дуже коротка».

Якби кожен з нас зрозумів, що наш час тут настільки швидкоплинний для того, щоб затьмарювати його сварками, марними аргументами, образами, невдоволенням!

Все це марна трата часу та енергії.

Хтось розбив вам серце? «Заспокойтеся, ця подорож швидко-

плинна».

Хтось зрадив, образив, обдурив чи принизив вас? «Будьте спокійні, вибачте, ваша спільна подорож дуже коротка».

Які б біди не були у нас, згадаймо, що «наша спільна подорож швидко скінчиться».

Ніхто не знає тривалості цієї подорожі. Ніхто не знає, коли буде остання зупинка. Наше життя на землі таке швидкоплинне...

Бережімо друзів та сім'ю.

Давайте будемо поважати, ставитися з добротою і прощати одне одного.

Давайте будемо наповнені вдячністю і радістю.

«Отже, уважайте, щоб поводитися обережно, не як немудрі, але як мудрі, використовуючи час, бо дні лукаві» Єф. 5:15

ЛЮДИНО, ТОБІ ПОТРІБЕН ТОЙ, ХТО ВОСКРЕС!

Сучасна людина створює все новіші технології для покращення свого життя. Якщо упродовж багатьох століть технічного прогресу практично не було, то за останні сто років ці технології розвиваються і зростають у геометричній прогресії. Але чи все це сприяє тому, щоб людина стала щасливішою? Чи вона створила стабільний захист свого сьогодення завдяки інноваціям? Чи надійно забезпечила своє майбутнє? Не треба бути фахівцем, щоб прийти до висновку, що попри розвиток технологій, людина стала менш захищеною. Навпаки: її обурюють більші тривоги, людство панікує перед завтрашнім днем. Лікарі оголошують, що отримана чергова перемога над хворобами, але з'являються нові штами хвороб, вірусів, які можуть вбити людський організм через звичайнісінький нежить, застуду, на що раніше не звертали уваги. Наприклад, у 1928 році професор Флемінг виділив антибіотик пеніцилін, який на початках мав сильний лікувальний ефект, якщо його вживали усього в декілька одиниць, а тепер той самий ефект досягається при вживанні мільйонами одиниць. І людство панічно шукає нові ліки, бо старі вже не допомагають, а хвороби розвиваються.

Людина хвалиться, що приборкала ті чи інші природні явища, але по суті своєю діяльністю і втручанням в природу вона порушує природний

баланс і цим самим сама себе заганняє в глухий кут.

Вчені придумують нові й нові методи, аби продовжити роки людського життя, а поряд з цим ми бачимо і чуємо, скільки сьогодні людей вмирають від голоду, хвороб і війн, що постійно точаться у світі. Ми чуємо в новинах, як матері викидають своїх дітей на смітники. Матеріальна скрута? Ні! Вбивства дітей в утробах матерів (аборти) нині нараховуються мільйонами. І їх чинять жінки, які не такі вже й бідні. Не жили раніше багатше, але не було такого глобального розповсюдження абортів і інших беззаконь. Чому ж (знову й знову) людство опиняється в безвиході? Образно кажучи: наступає на ті ж самі граблі? Відповідь настільки проста, що багато хто не хоче цьому вірити.

Людство шукає вихід з чергового глухого кута, куди само себе загнало, тому що вперто робить свої справи без Бога, не прислуховуючись до Заповідей Ісуса Христа, які одного разу були передані усім людям через апостолів (вони записані в Біблії, а конкретніше – в Новому Заповіті).

Людині важливо визнати перед собою, що вона, попри всі свої досягнення, сама по собі безсилна змінити на краще себе і світ навколо. Людина думає, що вона страждає через матеріальну скруту, якісь зовнішні негаразди... Насамперед людство тяжко страждає через свої гріхи, пристрасті,

амбіції, гордощі. Усе це тисне на людську душу непосильним тягарем. Людина сама себе не може спасти, чи вийти з глухого кута, їй потрібен Хтось!

Але хто й що може врятувати людину від гріха і вічної погибелі? Це тільки Ісус і Його смерть і воскресіння.

Володимир Бобик, м. Пирятин

Р. S. Місіонери мали святкову зустріч з мешканцями будинку для людей похилого віку. Я запитав стареньких: «Коли ви були молодими, ви мріяли народити дітей, щоб вони подбали про вашу старість?» І більшість із них

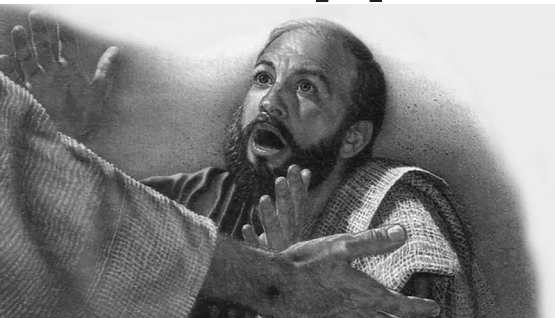
сказали: «Так!» Але сьогодні усі вони в цьому будинку, і я побачив сум в їхніх очах. Я їм пояснив, що в Біблії написано, що Дитя народилося нам, даний нам Син, щоб попиклуватися нами не тільки упродовж 70 або 80 років, а й упродовж усієї вічності.

Ісус пройшов через смерть, щоб отримати перемогу над усім, що пов'язане було з людською слабкістю, гріхом, прокляттям. Він воскрес, щоб дати нам стовідсоткову живу надію на наше воскресіння і життя вічне у блаженному Царстві Господа нашого Ісуса Христа.

Християни відвідали на свято Пасхи Дім для людей похилого віку та інвалідів, с. Вишняки, Хорольський р-н, Полтавщина

ІСУС ХРИСТОС – ГОСПОДЬ МІЙ І БОГ МІЙ!

Багатьом людям, які можливо ніколи навіть Євангелії не читали, відомий вислів «Хома невіруючий». Цей вислів має негативний смисловий відтінок. Словник Даля дає таке визначення: «Хома – людина, яка не довіряє, схильна до сумніву». У Православній Церкві наступна неділя після свята Пасхи називається **неділею Хоми**.

Хто ж такий Хома (Фома, Тома)? Це апостол Ісуса Христа (один із дванадцятьох), який став відомий згідно з Євангелієм від Іоанна як той, хто сумнівався у воскресінні свого Вчителя. Коли по Своему воскресінню Ісус з'явився апостолам, у той час Хоми з ними не було. При зустрічі з ним апостоли з радістю повідомили йому, що вони бачили Господа, то Хома на це заявив: **«Поки не побачу на його руках ран від цвяхів і не вкладу мого пальця в рани від цвяхів, не вкладу своєї руки в його бік, – не повірю»** (Ів.20:25).

Якщо ретельно дослідити Євангелію, то вислів «Хома невіруючий» по суті є невірним щодо Хоми, тому що сумнів апостола розвіявся буквально через вісім днів. Ми читаємо: «За вісім же день знов удома були Його учні, а з ними й Хома. І, як замкнені двері були, прийшов Ісус, і став посередині та й проказав: Мир вам! Потім каже Хомі: Простягни свого пальця сюди, та на руки Мої

подивись. Простягни й свою руку, і вклади до боку Мого. І не будь ти невіруючий, але віруючий! **А Хома відповів і сказав Йому: Господь мій і Бог мій! Промовляє до нього Ісус: Тому ввірував ти, що побачив Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!»** (Ів.20:26-29).

Згідно з пізнішими переданнями Церкви, Хома став відважним апостолом, який поніс євангельську звістку по світу, заснував багато церков, дійшов аж до Індії і прийняв смерть мученика за віру в Ісуса.

В євангельській історії про Хому важливо акцент ставити не на тимчасове невірство Хоми, а на його віру. Апостол Хома дав визначення особи Ісуса: «Господь мій і Бог мій!» На жаль, сьогодні багато людей (представників деяких релігійних громад) не можуть вголос зробити таке визнання своєї віри і не визнають Ісуса, як Бога, що з'явився людям в людському тілі.

Інша категорія людей, так само як апостол Хома до часу зустрічі з Христом, сьогодні не тільки мають сумніви в тім, що стосується євангельських передань про Ісуса Христа, а й взагалі не мають віри в Бога. Тому вислів щодо таких людей: «Не будь, як Хома невіруючий!» залишається в силі.

Моє щире побажання до всіх читачів, щоб ми увійшли в категорію щасливих людей. Згідно з визначенням Христа – блаженних, як вищий ступінь щастя. Щасливі ті люди сьогодні, які не бачили Ісуса Христа зблизька, як апостоли, але увірували в Слово Боже, прийняли вірою Господа, як свого особистого Спасителя і разом з апостолом Хомою можуть вклонитися в дусі та правді Христу і прилюдно висловити своє визнання віри: «Ісус Христос – Господь і Бог мій».

Геннадій Андросов

Я НАМАГАЮСЬ БАЧИТИ НАВКОЛО ЩАСТЯ!

Люди по всьому світу ставлять мені одне й те ж питання: «Як тобі вдається радіти життю?»

Я намагаюся бачити навколо щастя, а не розчарування.

Дивитися на будь-які випробування і труднощі, як трамплін, який готовий зробити мене сильним і досвідченим.

Адже людина, яка голодувала, краще розуміє, що таке хотіти їсти. Той, який втрачає близьких, краще співчуває втраті.

У найскладніших ситуаціях, я молюся і вірю, що Бог все контролює. Намагаюся ставити питання: «Для чого?», а не «За що мені це все?»

Спробуйте і ви подивитися на свою складність з іншого кута зору, з іншого ракурсу. І моліться, Бог чує!

Нік Вуйчич

БЕЗ ЛЮДЯНОСТІ ВСЕ ІНШЕ ВТРАЧАЄ ЗМІСТ

Одного разу один професор фізико-математичного факультету з наміром дати студентам урок, який би запам'ятався на все життя, написав на дошці велику цифру 1 і, подивившись на студентів, пояснив: **«Це ваша людяність – найнеобхідніша в житті якість».**

Потім поруч з цифрою 1 написав 0 і сказав: «А це ваші досягнення, які з людяністю збільшили вас в 10 разів». Ще один 0 – досвід, з яким людина стала «100». І так додавав 0 за 0 – обережність, любов, успіх... «Кожен доданий 0 в 10 разів облагороджує людину», – сказав професор.

Раптом він стер цифру 1, що стоїть на початку ряду чисел. На дошці залишилися нікчемні, нічого не значущі нулі...

Професор продовжив: **«Якщо у вас не буде людяності, інше нічого не варте».**

Таня Савченко: «Я стала служити Господу не зі страху потрапити в пекло, а з любові до Бога!»

Мир вам, дорогі друзі! Мене звуть Таня Савченко. Мені 35 років. Хочу поділитися з вами історією зі свого життя, про те, як я пережила зустріч з живим Богом. Зростала я в християнській родині, у батьків нас 8 дітей. Дідусь, тато і старший брат — служителі Церкви, і нас виховували згідно з євангельським вченням, в молитві — як і слід жити християнам. Щодня з дитинства наш тато вселяв нам Слово Боже, ми заучували біблійні вірші напам'ять, і разом з мамою вони вчили нас спілкуватися з Господом, чути Його голос. Коли мені виповнилося 14 років, мій дідусь дав мені водне хрещення, і я жила так, як була навчена батьками, але все це робила тільки тому, що мене так виховали, і вже в 15-річному віці у мене з'явилися невірні подруги, які навчили мене курити та вживати спиртне, за що я була

відлучена від церкви. Довгий час я не мала ніякого бажання ходити на богослужіння.

Мій тато мене страхом рятував, він говорив мені про те, що я всім своїм життям показую, що добровільно хочу в пекло, я ж доводила йому, що не хочу. Власне від цього страху я ходила до церкви й каялася не з любові до Бога, а зі страху потрапити в пекло. Але гріх я любила більше, тому знову й знову йшла гуляти з подружками в цей світ. Мої батьки не знали, що я відвідувала нічні клуби, але повертаючись під ранок додому, в надії, що батьки ще сплять, часто чула, як вони стоять на колінах і зі сльозами моляться про милість до мене! Ці батьківські молитви звучали в моїй голові постійно, вони мучили мене зсередини багато років поспіль. Напевно, що з Божої ласки до мене (по молитвах моїх батьків) Господь зберігав мене від страшних гріхів цього світу.

Я довго вагалася, подеколи відвідуючи церкву тільки заради того, щоб мама не плакала про мене, але моє подвійне життя було настільки болісним, що, часом йдучи в ліс, я голосно кричала: **«Господи! Я не можу більше так жити! Зміни моє життя! Зроби що-небудь!»**

Коли мені батько казав, що мені потрібно рішуче порвати з мирськими друзями, я говорила, що друзі тут ні до

чого. Але нарешті я зрозуміла, що **«товариство лихе псує добрі звичай!»** (1Кор.15:33).

Я прийшла до тата з проханням допомогти мені звільнитися від мирських друзів, і це був, по суті, мій крок назустріч Богу. У той час йшло будівництво Дому молитви в Краснодарі, і тато мене на всю зиму відправив з моїми братами допомагати їм за умови, що я в цей час не буду телефонувати своїм мирським друзям і буду молитися, щоб Бог дав мені друзів в Господі. Так і вийшло. Тоді вперше я почала спілкуватися з християнською молоддю, і за ці два місяці мої невірні подруги просто зникли з мого життя, ніколи більше не повертаючись в нього. Я стала шукати Бога. На з'їздах молоді я бачила, як під час молитви всі плакали від того, що Господь наповнював їх Духом Святим, я ж плакала від того, що зі мною нічого подібного не відбувалося.

Одного разу я була в літньому християнському таборі, закінчувалася остання молитва, всі пішли на чаювання, я ж в розпачі сіла навпроти вечірньої ватри, і єдине, що сказала: «Господи, невже я ніколи не відчую цієї зустрічі з Тобою?» І в цей момент мене так наповнила Божя присутність, що півтори години лилися сльози, і єдине, що я повторювала: «О, Боже, як добре бути з Тобою! Я

готова відмовитися від усього, тільки б не втратити цієї близькості з Тобою!».

Це був 2011 рік... **Прийнявши водне хрещення в 14 років, я пережила зустріч з Богом у 25!** Відтоді я стала чути голос Божий і брати участь в служінні церкви. Я стала служити Господу не зі страху потрапити в пекло, а з любові до Бога! Приїхавши додому з табору, мене ще мучило те, що я боялася спати без світла. Служителі церкви пояснили мені, що Бог є Світло і немає в Ньому ніякої темряви, і, якщо я боюся темряви, значить є до мене доступ ворога. Я стала молитися, щоб Господь показав мені, де є доступ, і прокидаючись від страху щоночі, я почала викидати все мирське: фільми, CD, музику, фотографії, листи... Я прокидалася від страху, що сатана дивиться на мене через сувеніри (знаки зодіаку, тварин східного календаря). Раніше я не звертала на це увагу, вони лежали, як подарунки з роботи... **Я повикидала абсолютно все, що вважала тим, що мені заважає бути чистою перед Господом.** Коли я лягла спати, то прокинулася від того, що мені знову щось заважає, і тут я зрозуміла, що мені заважає ... мій нічник! Слава Господу! Це було повне звільнення!

До моєї особистої зустрічі з Богом я не любила дітей, але після цього я вивчилася

на вчителя недільної школи, і тепер всі діти люблять мене, а я — їх! Для мене стало великим привілеєм вивчитися на сурдоперекладача.

Господь став давати мені хист складати вірші, пісні, я почала займатися ремонтом книжок, роблячи палітурку будь-якої книги в церковній бібліотеці на славу Божу, і все це тільки з любові до Бога! Господь став робити багато чудес в моєму житті, про які можна довго розповідати! У мене з'явилося багато друзів в Господі, я стала любити людей, навіть тих, кого не могла пробачити за щось. **Я нарешті зрозуміла, що значить «вже не я, але живе в мені Христос!»** (Гал.2:20).

Я бажаю кожному читачеві цього мого свідчення завжди мати особисте спілкування з Господом! Адже тільки з Ним життя стає в радість, і тільки Він є Бог порядку та миру! Нехай Господь благословить вас усіх!

Таня Савченко

«Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зважаючи на їхні провини, і поклав у нас слово примирення. Оце ми як посли замість Христа, ніби Бог благає через нас, благаємо замість Христа: примиріться з Богом!» (2Кор.5:19-20)

ЛЮБА БОДНАР: «Я БОЯЛАСЬ, ЩО ПІСЛЯ ОПЕРАЦІЇ ПОМРУ І ПОПАДУ В ПЕКЛО...»

Якщо даєш обіцянку Богу, то обов'язково її виконуй. Дорогі християни, мене звати Люба, і сьогодні хочу вам розповісти про те, як я прийшла до Господа.

Згадуючи своє життя, бачу, як Бог мене оберігав. Тоді думала, що це просто збіг обставин або взагалі не звертала уваги на Його охорону.

Я жила з батьками в Україні, в Тернопільській області. З дитинства любила спостерігати за християнами. Навіть знала, що вони розпочинають богослужіння щонеділі о 10:00. Наш будинок знаходився неподалік від Церкви. Мені було так цікаво, що я виходила в садок аби дивитися на віруючих, які о 12:00 поверталися до своїх домівок...

Одного разу на роботі в мене трапився неприємний інцидент, у якому зовсім не було моєї провини, однак всі підозри лягли на мене. Ось тоді вперше Бог направив на мій порятунок людину. Нею була християнка на ім'я Оксана. Саме вона стала на мій захист. Пам'ятаю, тоді я дала обіцянку Господу: «Якщо Ти виведеш мене з цієї ситуації, то я Тобі буду служити». Оксана чула ці мої слова. Бог вивів, а я не виконала те, що обіцяла. Пізніше, коли я зустрічала Оксану, то намагалася її уникати. Вона ж завжди говорила про Бога, а також пригадувала мою обіцянку. Її слова ще досі пам'ятаю: «Якщо ти сама не прийдеш до

Господа, то Він зробить так, що тобі буде необхідно повернутися до Нього». Я і подумати не могла, що в моєму випадку це буде через хворобу.

Варто згадати, що моя мама і сестра були християнами. Вони молилися за мене. Перед смертю мою маму запитали, яке її найбільше бажання. На що вона відповіла: щоб я була спасенна і служила Богові.

Знаходячись в Іспанії, мені хотілося змінити своє життя. Тоді прийшов той час, що все світське мені набридло. Хотіла до Бога, а ворог не відпускав. Одного разу я прийшла додому і схилила свої коліна. Мої слова були такі: «Господи, будь-яким чином, але приведи мене до Себе».

Згодом у мене виявили рак. Тоді я працювала в одних людей і вони мені допомогли з організацією лікування, за що Слава Богу. Перед операцією на мене напав великий страх смерті. Я боялась, що після неї помру і попаду в пекло. Тоді мої племінники дали мені номер телефону пастиря. І о першій ночі через телефон я

йому висповідала всі свої гріхи й покалася.

Коли я хворіла, всі мені співчували, а моє серце раділо, що знаю Господа. Хоча тоді я ще до церкви не ходила, бо не знала, чи вона взагалі є. На душі в мене був мир. Після операції я працювала перекладачем у міській раді. Одного разу мені доручили допомогти сім'ї з України. Вони мені якось по-особливому припали до душі. У той час я мріяла відвідувати Церкву, але взагалі не знала, де вона є. Одного разу, після робочої зустрічі з ними (пам'ятаю, це було біля світлофора) я підійшла до них і просто сказала: «Ви знаєте, моя мама і сестра були християнами». На що отримала відповідь: «Ми теж християни». Ці люди дали мені номер телефону пастиря в Барселоні. Таким чином Господь привів мене до Церкви.

Після 50 років світського життя, я по-особливому ціню відносинами з Богом. У Нього все вчасно. Йому за все слава! Амінь.

Люба Боднар,
Церква «Спасіння Боже», Іспанія

РАДІОПЕРЕДАЧА «ЖИВА НАДІЯ»

ТРАНСЛЮЄТЬСЯ щонеділі
о 16-05 та щоп'ятниці о
21-10 на хвилях «СВІТЛОГО РАДІО»,
щовівторка та щочетверга о 18:00
за київським часом на українському
радіо «МАЯК ВІРІ»!

Адреси сайтів: www.svitle.org
www.mayakviri.com.listen

На сайті радіопередачі «ЖИВА НАДІЯ»

www.dorogadoboga.com.ua

ВИ ЗНАЙДЕТЕ:

1. Архів програм з проповідями.
2. Тексти книг: а) автобіографічну повість Івана Зінчика «Якщо не Бог, то хто ж?»; б) документальну розповідь (доповнене третє видання) про життя та чудесне зцілення Жени Поліщук «Неможливе людям – можливе для Бога!».
3. Газету «Жива надія» в електронному форматі PDF (усі випуски – з 2009 року включно).

Ви можете **БЕЗКОШТОВНО** замовити в офісі радіопередачі в Києві усі ці програми в аудіоформаті на CD, а також – деякі книги (зокрема Новий Завіт).

Дуже просимо Вас надсилати на передачу «Жива надія» листи з вашими відгуками, свідченнями, замовленнями за адресою:

Ненсі Зінчик
радіопередача «Жива надія»
вул. Онискевича, 3
м. Київ, 03115

ЛЮДИНА МОЖЕ ПРИЙТИ НА НЕБО...

...без здоров'я

...без освіти

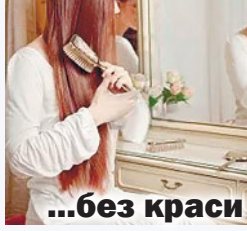

...без грошей

...без статків

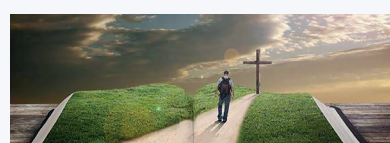
...без друзів

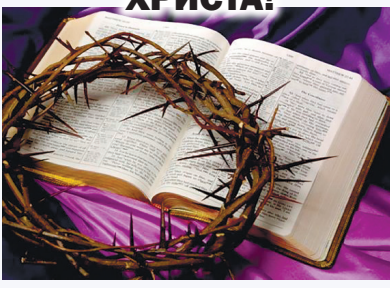
...без краси

...без популярності,
визнання та слави

**АЛЕ ЛЮДИНА НІКОЛИ
НЕ ЗМОЖЕ ПРИЙТИ
НА НЕБО БЕЗ ІСУСА
ХРИСТА!**

НІКОЛИ НЕ ЗАЛИШАЙСЯ
ОДИНІ ЗІ СВОЇМИ
ПРОБЛЕМАМИ!

ВИХІД Є!

**СПІШИ
ДО ЦЕРКВИ
ХРИСТОВОЇ!**

Там щирі люди,
які люблять Бога.
Вони завжди тобі
допоможуть!

ІСУС ЛЮБИТЬ ТЕБЕ!

**ШЛЯХ ДО ПРИМИРЕННЯ
З БОГОМ ЛЕЖИТЬ ЧЕРЕЗ
ПОКАЯННЯ В ГРІХАХ
В ІМ'Я ІСУСА ХРИСТА**

Сьогодні
немає часу,
завтра не
буде сил, а
післязавтра
може не
стати нас...

**ПОСПІШИ
ПРИМИРИТИСЯ
З БОГОМ!**

**«ЦЕРКВА БОГА ЖИВОГО – СТОП
І ПІДВАЛИНА ПРАВДИ!» (1Тим.3:15)**

**«ОСВЯТИ ТИ ЇХ ПРАВДОЮ! ТВОЄ
СЛОВО ТО ПРАВДА!» (Ів.17:17)**

«...БО ПРАВДА В ІСУСІ» (Єф.4:21)

**До уваги жителів смт ІВАНО-
ФРАНКОВЕ і прилеглих селищ!**

Просимо вас звертатися з питан-
нями та проханнями за тел. **096-458-
1501, Орест**

МОЛИТВА ПОКАЯННЯ ГРІШНИКА

Отче Небесний! В ім'я Ісуса Христа будь милостивий до мене, грішника, і прости всі мої гріхи. Зайди Духом Святим до мого серця, очисти мене від усякого гріха. Господи Ісусе, будь моїм Спасителем і Пастирем! Керуй надалі усім моїм життям. Я сповідаю Тебе, Ісусе Христе, своїм Господом Богом і Спасителем. Я вірю, що кров Ісуса Христа пролилася й за мої гріхи. Я дякую Тобі, Боже, за те, що чуєш мою молитву, і я з повною вірою приймаю спасіння в ім'я Ісуса Христа. Амінь.

Газета «ЖИВА НАДІЯ» друкується за добровільні пожертвування читачів.

**РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ
БЕЗКОШТОВНО!**

Картка ПриватБанку для пожертвувань:
4731 2191 2366 3233

Редактор: Андросов Геннадій
Телефон редактора: **068-541-4747**
E-mail: giva.nadiya@gmail.com

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

Геннадій Миколайович Андросов,
вул. Іоанна Богослова, 44,
м. Миргород, Полтавщина, 37600

БОГОРОДЧАНИ
вул. Шевченка, 13Б

Щонеділі о 10 год. – загальне зібрання,
щоп'ятниці о 19 год. – молодіжне зібрання.
Тел. 066-980-6132, 098-734-9382

**ЦЕРКВА ХВЄ с. СТАРИЙ
ЛИСЕЦЬ**

ЗАПРОШУЄМО щонеділі о 10:00,
щосередини о 19:00. Адреса: Старий
Лисець, вул. Шевченка Нова, 21.
Тел.: 067-747-0730

**ЗАПРОШУЄМО ВАС
ВІДВІДАТИ ЦЕРКВУ
м. ДОЛИНСЬКА**

МИ ЧЕКАЄМО НА ВАС ЗА АДРЕСОЮ:
м. Долинська, вул. Шевченка, 119.
Щонеділі з 9-00, щосередини та що-
п'ятниці з 18-00. Тел.: 098-268-6015

**ХРИСТИАНСЬКИЙ
РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ
ЦЕНТР**

**Запрошуємо на ре-
абілітацію чоловіків,
залежних від алкоголю та наркотиків!**

ХАРКІВСЬКИЙ РЕГІОН:
Тел. 0661150588, 0969636242, Олексій;
ПОЛТАВСЬКИЙ РЕГІОН:
Тел. 096-586-2007, Сергій Іванович.

**УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА
ХРИСТИАН ВІРИ
ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ
«ДОБРИЙ САМАРЯНИН»**
ЗАПРОШУЄ НА БОГОСЛУЖІННЯ
щонеділі 10:00
м. ІЧНЯ
вул. Гончарівка 9

ЦЕРКВА ХВЄ «НАДІЯ»
Сумщина ЯМПІЛЬ
вул. Бузкова, 56

Вт, Пт - 18:00; Нд - 10:00, 17:00
Тел. 068-080-9765, Василь

ЗАПРОШУЄМО ДО ЦЕРКВИ:

КРАСНОКУТСЬК: вул. Миру, 164
щонеділі з 10-00, щочетверга
з 17-00. Тел. 097-287-1460

МУРАФА: вул. Пролетарська, 1
щонеділі і щоп'ятниці з 9-00
Тел. 067-908-9598

**ВАС ЗАПРОШУЄ
ЦЕРКВА ХРИСТИАН ВІРИ
ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ
ВЕЛИКА ПИСАРІВКА**

вул. Шевченка, 5 (навпроти хірургії)
ЧАС БОГОСЛУЖІНЬ: щонеділі
о 10:00 та 18:00; щосередини о 18:00.
Тел. для довідок: 099-920-5303

**ВАС ЗАПРОШУЄ
ЦЕРКВА ХВЄ
м. ВОЛОДАРКА**
провулок Вишневий, 3

ЧАС БОГОСЛУЖІНЬ: щонеділі
о 10:00 та 18:00; щочетверга та
щосуботи о 18:00.

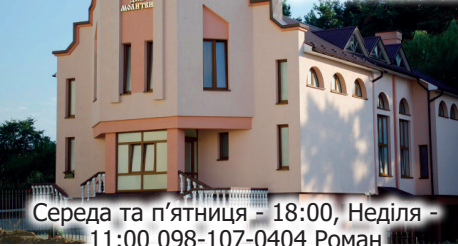
Тел. для довідок та прохань:
068-187-8401, Олександр.

ЗАПРОШУЄМО ДО ЦЕРКВИ «ЖИВА НАДІЯ»!

Львів, вул. Папарівка, 1 (напроти ст. Підзамче,
поруч джерела). Щонеділі з 10:00 і 18:00,
щовівторка і щоп'ятниці з 18:00. Тел. (032)252-28-28

ЦЕРКВА ХВЄ «КОВЧЕГ»
НОВОЯВОРИВСЬК
вул. Шевченка 7А

Середа та п'ятниця - 18:00, Неділя -
11:00 098-107-0404 Роман

**Церква ХВЄ «Спасіння»
КОВЕЛЬ**

ЗАПРОШУЄМО ЩОНЕДІЛІ
з 10-00 та з 17-00 за адресою:
вул. Левицького, 75-А, м. Ковель
Тел.: 097-155-06-59

ЗАПРОШУЄМО ДО ЦЕРКВИ в с. ДВОРИЩЕ
Адреса церкви: с. Дворище, Хорошівський
р-н, Житомирська обл., Дім молитви (центр
села). Служіння відбуваються НД 10:00, ВТ
і ЧТВ 18:00. Тел. для довідок та прохань:
097-520-7042, Василь.

Запрошуємо: